

N:o 36.

Ank. till Riksd. kansli den 17 mars 1892, kl. 1 e. m.

*Utlåtande, i anledning af Kongl. Maj:ts proposition angående
efterskänkande af kronans rätt till danaarf efter sjö-
mannen Nikolaus Alfred Österberg.*

(I. A.)

Enligt hvad af en utaf Kongl. Maj:t till Riksdagen aflåten proposition (n:o 35) af den 4 februari innevarande år inhemtas, hade sjömannen Nikolaus Alfred Österberg från Visby, född den 13 april 1872 i Stockholm af okända föräldrar, omkommit den 27 oktober 1890 under utrikes sjöresa med ett i Haugesund i Norge hemmahörande fartyg; och hade enligt den 11 april 1891 förrättad bouppteckning efter Österberg, som icke etterlemnade några kända arfvingar, hans kvarlåtenskap utgjorts af dels ett kontant belopp af 70 kronor 74 öre, dels ock åtskilliga till sammanlagdt värde af 20 kronor skattade klädespersedlar, hvilka vid bouppteckningstillfället ännu funnits i Haugesund.

Efter stämning till rådstufvurätten i Visby hade kammaradvokatfiskalen yrkat, att Österbergs kvarlåtenskap måtte förklaras utgöra danaarf, och då någon arfvinge efter Österberg icke under den efter dödsfallet förflutna tid af mer än natt och år gifvit sig tillkänna, hade rådstufvurätten genom utslag den 14 december 1891, som vunnit laga kraft, förklarat Österbergs kvarlåtenskap böra såsom danaarf tillfalla kronan, i följd hvaraf stadsfiskalen Sixten Jonzon, hvilken i egenskap af god man för Österbergs okända arfvingar emottagit ofvan omförmälda till Österbergs kvarlåtenskap hörande kontanta belopp, förpligtats att till kronan

aflemna redovisning öfver de af Jonzon i nämnda egenskap omhänderhafda medel.

Redan innan berörda rättegång anhängiggjorts, hade enkan Christina Lundgren i Visby i en till Kongl. Maj:t ingifven skrift anhållit, att, då Österberg sedan sitt fjerde år varit såsom fosterson inackorderad hos sökanden, Kongl. Maj:t måtte af gunst och nåd förläna sökanden rätt till Österbergs qvarlåtenskap.

Vid den underdåniga ansökningen hade funnits fogade dels ett af två personer utfärdadt intyg, af innehåll, att Österberg, på sätt sökanden uppgifvit, varit sedan sitt fjerde år såsom fosterson hos henne inackorderad samt att Österberg under denna tid erhållit skolundervisning och i öfrigt åtnjutit moderlig tillsyn och omvårdnad, dels ock ett af ordföranden i fattigvårdsstyrelsen i Visby meddeladt bevis, att sökanden befunne sig i behöfvande omständigheter.

I anledning af ansökningen hade utlåtanden afgifvits af Kongl. Maj:ts befallningshafvande i Gotlands län samt kammaradvokatsfiskals-embetet, hvilka tillstyrkt efterskänkande af kronans rätt till berörda danaarf.

Med afseende å hvad i ärendet sålunda förekommit har Kongl. Maj:t nu föreslagit Riksdagen att medgifva, att kronans rätt till ifrågasvarande danaarfsmedel, efter afdrag af den kammaradvokatsfiskalen tillkommande provision, måtte på sökanden öfverlätas.

Utskottet, som emot hvad Kongl. Maj:t i omförmälda hänseenden föreslagit, icke haft något att erinra, får alltså hemställa,

att Kongl. Maj:ts förevarande framställning må af Riksdagen bifallas.

Stockholm den 17 mars 1892.

På statsutskottets vägnar:

GUSTAF SPARRE.